

Nyt på tværs

Tvær- KULTURELT CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 3 – august 2011 – 17. årgang

Religiøs forfølgelse

Forfulgt for sin tro: Eritreansk gospelsanger tilbragte 32 måneder i en skibscontainer i et af Eritreas berygtede militærfængsler. For fire år siden fik hun asyl i Danmark.

Side 8

Sår på sjælen

Interview med afrikansk asylansøger på Avnø.

Side 7

Sommeren der gik
Nydanskere fortæller om feriens højdepunkter.

Side 2

SENIORLIV: Glad for livet
Marie Freiwat er palæstinenser og voksede op i en flygtningelejr i Libanon. I dag er hun folkepensionist i Aalborg.

Side 3

SENIORLIV: Barn af Vietnamkrigen
Lam-Phol Lam har boet i Skælskør i 33 år. For nylig blev han døbt i en vietnamesisk menighed.

Side 5

Sammen på tværs
Gudstjenester og mødesteder på 38 sprog.

Side 6

Den fremmedes øjne
Glimt fra Inspirations-Dage for migrant-præster.

Side 7

TEMA: SENIORLIV
Tre flygtninge fortæller

Side 3-5

Religion og terror

Norsk islamekspert opfordrer til opgør med uhyggelig logik.

Side 2

SENIORLIV

Fra Kurdistan til Køge
Kurdisk familie værdsætter godt naboskab.

Side 4

Migration og myter

Nydanske seniorer – et virkelighedscheck

Redaktøren har ordet

En ny norsk undersøgelse viser, at de fleste indvandrere og flygtninge i dag er godt integreret i det norske samfund, selv om en stor del af befolkningen tror det modsatte. Samtidig viser undersøgelsen, at kun et mindretal har dårligere levevilkår i form af manglende uddannelse, lavere erhvervsfrekvens, lavere indkomst og mindre samfundsdeltagelse end gennemsnitsbefolkningen.

Undersøgelsen er interessant af flere grunde. Også i Danmark florerer myter om mislykket integration. Som i vores naboland mod nord er det endnu ikke lykkedes at gøre op med stereotype mediebilleder, selv om disse kun afspejler sandheden om en lille del af Danmarks godt 560.000 flygtninge, indvandrere og efterkommere. Sejlivede myter lader sig desværre sjældent korrigere af virkeligheden. Men samtidig påvirker de ubevidst vores holdning til verden omkring os. Når der i meningsmålinger eksempelvis spørges, om Danmark kan/skal/bør modtage flere flygtninge og indvandrere, vil manges svar afspejle den fælles nationale fortælling om dem, der allerede er her. Hvordan er det gået? Godt eller skidt?

Derfor er det både nødvendigt og glædeligt, at undersøgelser som den norske retter opmærksomheden mod de gode frugter af migration over tid. For også i Danmark høster vi i dag frugterne af 40 år med tilkaldt indvandret arbejdskraft og modtagelse af større grupper af mennesker på flugt fra krig og undertrykkelse.

Dette nummer af Nyt på tværs sætter fokus på nydanske seniorer. Modsat gængse myter er det langt fra alle ældre nydanskere, der lever i ensomhed og isolation. I tre interviews fortæller flygtninge fra Libanon, Kurdistan og Vietnam om at blive ældre i Danmark – om livsdrømme, tro og taknemmelighed, og om forventninger til et aktivt seniorliv. De har det til fælles, at de har boet her i mere end 25 år. De valgte ikke Danmark men kom af nød på flugt fra krig og kaos. Til forskel fra mange, der kom senere, fik de hurtigt opholdstilladelse og vished om fremtiden. De har været med til at opbygge, bære og berige det samfund, vi kender i dag. Det er livserfarne mennesker, der har lagt størstedelen af deres arbejdsliv i Danmark uden at miste kontakten til hjemlandet. I dag kan de glæde sig over børn og børnebørn, der har slået rødder her og klarer sig godt.

Det er hævet over enhver tvivl, at velfungerende nydanskere er langt mere repræsentative end dem, der under stor mediebevågenhed er kommet til kort i mødet med det danske samfund. Samtidig viser et virkelighedscheck i kirkelige og andre frivilligmiljøer, at en voksende gruppe af Danmarks godt 80.000 nydanskere over 55 år har overskud til at engagere sig uden for familien og deltage aktivt i kirke- og foreningsliv.

Migration er et komplekst fænomen, der på samme tid udfordrer og beriger. Ikke alle nydanskere er indenfor i det danske fællesskab eller oplever lige muligheder. Også i kirkelige miljøer kunne der gøres meget mere. Men at integrationen for det store flertal er slået fejl er en myte, som hurtigst muligt bør aflives. Det skylder vi vores mange velintegrerede nye medborgere og ikke mindst de nydanske seniorer, uden hvem både det danske samfund og dansk kirkeliv ville være langt fattigere.

Birthe Munck-Fairwood

Sommeren der gik

Nydanskere fortæller om feriens højdepunkter

“ 90 gæster til barnedåb

Vi havde længe glædet os meget til, at vores datter Mercy på 16 måneder skulle døbes den 24. juli i den katolske kirke. Bagefter holdt vi fest her i Brønderslev med 90 gæster – både afrikanere og danskere. Vi har mange danske venner fra kirken. Vi lavede afrikansk mad i flere dage! Vi har ikke længere vores forældre, men min mands kusine kom fra Canada og min svogers familie fra Norge og England. Vi ses ikke så tit, så vi når rigtig at savne hinanden. Vi havde også købt en dåbskjole til vores datter. Vi håber, at det kan blive en kjole, som mange i vores familie kan bruge.

Mediatrice Bizindary Mushimiye, sygeplejestuderende, Brønderslev (flygtning fra Burundi)

”

“ Fynsk eventyr

Da vores datters børnehave tilbød os en uges ferie på et feriecenter på Fyn, troede vi ikke, at vi ville nyde det så meget. Vi var seks børnefamilier fra vores asylcenter, der skulle afsted. De gav os vores eget feriehus ud til vandet med to soveværelser. Kun til vores familie. Det var som et eventyr. En dag var vi ude at sejle med en færge i flere timer. En anden dag var vi i Legoland. Det var en stor oplevelse for hele familien. Dansk Folkehjælp betalte for vores mad og det hele. Vi havde slet ikke forestillet os, at de ville gøre så meget for os. Det var første gang, vi var på ferie, siden vi kom til Danmark for to år siden.

Robert Hugh Sams, asylansøger, Avnstrup (Pakistan)

”

“ Burmesisk sommerlejr

I juli var vi på burmesisk sommerlejr i Esbjerg arrangeret af Chin Community i Danmark. Vi var 600 burmesiske flygtninge – de fleste fra Danmark, men nogle kom fra Sverige, Norge, Tyskland og Holland. Vi havde fået lov at låne en skole og stod selv for madlavning og rengøring, så rigtig mange arbejdede frivilligt. To aftener havde vi gudstjeneste, men ellers var det en kulturlejr med masser af aktiviteter for alle aldre fra undervisning i burmesisk kultur til ansigtsmaling! Vores to drenge på fem og seks år syntes, det var rigtig sjovt. At være sammen en uge og tale vores eget sprog styrker fællesskabet. Det er også godt for vores børn, der vokser op her i Danmark.

ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, social- og sundheds-hjælper, Ølgod (flygtning fra Burma)

”

“ Besøg på Filippinerne

Jeg var på Filippinerne i næsten tre uger for at besøge min familie, min kirke og lokale hjælpeprojekter, som jeg støtter. Det var kort tid, men jeg nåede en masse. Et højdepunkt var at prædike to gange for flere hundrede mennesker i min kirke i Cebu. På min fodeo besøgte jeg et rehabiliteringsprojekt, som jeg startede for 20 år siden. Igen så jeg, hvor lidt der skal til for at skabe stor glæde og taknemmelighed. Mange steder hørte jeg om folks problemer. Jeg vil forsøge at skaffe sponsorer til nye projekter, der kan hjælpe flere. Men det vigtigste var dagene sammen med min familie. Jeg har en meget stor familie. Min mor er 85, og jeg har en bror, der er lammet efter en hjerneblødning. Vi samledes hele familien i kirken, hvor jeg prædikede, sang og fortalte. Da ferien var slut, havde jeg ikke mere stemme! Men det var så godt at være sammen.

Elizabeth Padillo Olesen, tværkulturel sognemedhjælper, Kolding (Filippinerne)

”

ChinChin

Robert

Elizabeth

Religion og terror

Jan Opsal opfordrer til opgør med norsk terrorists kristne ideologi

Mange forsøger at gøre terrorhandlinger ubegribelige. Men bag den norske terrorist Anders Breiviks handlinger aner vi konturerne af en uhyggelig logik. Han definerer sig selv som en ny type kristen korsfarer, der kæmper en grusom men nødvendig kamp. I dette perspektiv bliver hans handlinger logiske ud fra hans egne præmisser.

De første korstog var baseret på en ideologi om hellig vold, som blev udviklet fra 500-tallet i den kristne kirke. Tanken var, at volden i sig selv var etisk neutral og fik sin etiske kvalitet fra formålet med voldsudøvelsen. Dersom det er Gud, der straffer, bliver korsfarerne uskyldige redskaber, som til og med kan juble over, at Guds gerning bliver udført.

De første korsfarere så sig selv som guddommelige instrumenter for Guds straf over muslimer og andre i Mellemøsten. Breivik beskriver sig selv som en korsfarer, der kæmper en nødvendig kamp mod marxisme og islamisering – for mange to meget forskellige fænomener, men i hans verden to sider af samme sag.

Hvorfor valgte Breivik arbejderbevægelsens ungdomslejr på Utøya som hovedmål for sin straffeaktion? Ud fra hans tænkning er der et logisk svar. Det var den radikale ungdomsbevægelse for regeringens vigtigste parti. Her får marxismen mulighed for politisk indflydelse i Norge. Samtidig har partiet også kæmpet for principper som religionsfrihed og tolerance mellem forskellige grupper i det flerkulturelle samfund. Dermed kan Breivik fremstille skuddene mod arbejderbevægelsens ungdomspolitikere som en forsvarshandling for at beskytte samfundet mod samtidens to mest truende farer, marxismen og islam.

Forsvarsretorik

Det er bemærkelsesværdigt, at en norsk terrorist på dette punkt tænker meget som moderne islamistiske terrorideologer. De mener også, at den største trussel kommer fra dem, der slipper de destruktive kræfter ind i samfundet. Følgelig rettes terroren ofte mod egne landsmænd, der åbner op for de idéer, som de radikale islamister kæmper imod. Ofte bruges forsvarsretorik: Det islamiske samfund er under angreb og må forsvares med alle midler. På den måde kan grusomme handlinger fremstilles som nødvendige, sådan som Breivik netop har gjort.

Også et andet træk er fælles – nemlig det at dehumanisere sine modstandere. Først når modstanderen mangler eller kun har lille værdi som menneske, bliver

det muligt at forstå, hvordan terrorangrebene i Oklahoma, New York, Madrid, London, Oslo og Utøya kynisk kunne planlægges og gennemføres. De overlevendes fortællinger om Breiviks handlinger på Utøya rejser spørgsmålet om, hvilken slags menneskesyn der kan forenes med en sådan adfærd.

Nødvendigt opgør

Når Breivik benytter sproglige og visuelle symboler som korstog og kors fra kristendommens historie, identificerer han sin kamp som en kristen kamp. Mange vil se på dette som en så uhyrlig påstand, at den ikke er værd at tage alvorligt. Men det vil være et fejlgreb. Siden den 11. september er muslimer til stadighed blevet udfordret til at begrunde, hvorfor ter-

Han ville beskytte Norge mod islam og marxisme. Sådan begrunder nordmanden Anders Breivik sine terrorhandlinger den 22. juli, der kostede 77 mennesker livet og sendte chokbølger gennem det norske samfund. I denne artikel reflekterer Jan Opsal, docent i religionsvidenskab ved Misjonshøgskolen i Stavanger og hyppig taler i Tværkulturelt Center, over terror begået i kristendommens og islams navn og ser på nogle af de historiske, sproglige og visuelle symboler, som den norske terrorist har taget i brug.

Foto: BMF

rorhandlinger begået i islams navn ikke er legitime ud fra islam. Den samme udfordring bør kristne samfund og ledere tage op efter terrorhandlinger begået i kristendommens navn.

I den første tid efter tragedien stod kristne præster og ledere sammen med ofrene og de pårørende og tog del i det individuelle og nationale sorgarbejde på en meget synlig måde. Nu hvor tiden til eftertanke har meldt sig, er det vigtigt også at tage konkret og grundig stilling til gerningsmandens referencer til sin kristne identitet og ideologi.

Et sådant opgør er vigtigt af mindst tre grunde. For det første afkræves muslimske ledere sådanne opgør i forhold til islamistisk motiveret terrorisme, og kristne ledere bør derfor tage et opgør med terror, der motiveres med henvisning til korsfarerne. For det andet er der skræmmende mange kristne, som benytter en lignende retorik. For min egen del har jeg set de synspunkter, som Breivik giver udtryk for, på adskillige kristne websites. For det tredje skylder vi både ofrene og os selv, at Breiviks ideologi og uhyggelige logik bliver grundigt analyseret og evalueret.

GLÆDEN ER BLÅ

Multiethnisk konference om tro, kultur og livsglæde

København d. 4.-6. november

Oplæg – Seminarer – Paneldebat – Etiopisk festaften
Multiethnisk gudstjeneste i International Church of Copenhagen

Hvad er et godt liv – i Kina, Irak og Eritrea?

Hvordan finder vi glæde i hverdagen sammen i Danmark?

Medvirkende: Faris Thoma Moshe, Peggy Ong, Jin Yu Ling, Helen Berhane m.fl.

Aktuelt foredrag ved Karsten Fledelius

Se program på www.tvaerkulturelt-center.dk

De fleste palæstinensere i Danmark kommer fra Libanon og flygtede i sin tid på grund af den libanesiske borgerkrig. En af dem er Marie Jerious Freiwat, der har boet i Aalborg i 25 år. Her bor også de to voksne sønner, to brødre og en søster. I dag er den 68-årige tidligere dagplejemor, der voksede op i en palæstinensisk flygtningelejr, en aktiv folkepensionist, der gerne bruger tid og kræfter på at hjælpe andre. For syv år siden genopdagede hun barnkommens kristne tro. Gennem kirken har hun fået nye netværk i en dansk og en arabisk menighed.

“ Mange bliver overraskede, når jeg fortæller, at jeg er kristen. De tænker, at alle palestinænsere er muslimer. ”

Marie Jerious Freiwat

Glad for livet

Kristen palæstinenser: Jeg bliver glad, når jeg hjælper andre

Foto: BMF

Marie Jerious Freiwat tager imod på stationen med et stort smil. På vej ud til den nyrenoverede lejlighed få minutter med bus fra Aalborg Banegård spørger hun interesseret til gæstens rejse og velbefindende. I lejligheden er der dækket op med diverse lækkerier fra Mellemøstens køkken. Gæster forkæles. Palæstinensere er gæstfrie folk.

Hun har mobiltelefon, bruger e-mail og internet og skyper med familien i Libanon. Den 68-årige palæstinensiske kvinde er stadig nysgerrig på livet og levende interesseret i verden omkring sig. Ingen teknologiforskrækkelse. Moderne teknologi er noget, der kan læres. Marie Freiwat har lige fået en ny computer og fortæller, at hun snart skal på kursus.

Teltlejr

Hun er født i havnebyen Jaffa i det daværende Palæstina. Da hun var fem år gammel, flygtede familien til Libanon i 1948 i forbindelse med den første arabiske-israelske krig efter staten Israels oprettelse. Hun husker stadig flugten, modtagelsen i Libanon og teltlejren, der efterhånden blev til en permanent flygtningelejr og familiens hjem de næste 40 år.

– Vi sejlede med en lille færge fra Jaffa til Beirut. Israel bombede Jaffa. Der var panik. Folk tog deres ting på hovedet og løb ud på havnen. Min far var bange for, at vi skulle dø. Derfor tog han os til Libanon. Min mor var gravid. I Beirut tog FN imod alle flygtningene og gav os telte. Kristne blev sendt til Østbeirut og muslimer til Vestbeirut, fortæller Marie.

Selv voksede hun op i en lejr i Østbeirut. Lejren lå på en bakke tæt ved stranden og husede 3.000 palæstinensere, der alle havde mistet deres hjem. Hverdagen i den tætbefolkede lejr var fyldt med praktiske gøremål.

– Vi havde altid travlt. Der var ikke tid til at lege. Vi var ti børn. Jeg skulle hjælpe min mor, og de store hjalp de små. De første fem år boede vi i telte. Senere byggede folk små rækkehuse med tynde vægge. Alle levede meget tæt på hinanden. Om søndagen gik vi i den katolske kirke. Min farfar, der blev 103 år, læste højt fra Bibelen i kirken.

– Som ung drømte jeg om at blive gift med en god

mand. Da jeg var 17, blev jeg gift med min granfætter. Det var min mor, der valgte min mand. I vores familie var det hende, der bestemte, men jeg havde mødt ham og sagt ja, inden vi blev forlovet. Vi var gift i syv år. Så døde min mand i en arbejdsulykke. Han var betonarbejder og blev 33 år. Jeg var alene tilbage med tre børn på seks, fem og to år. Dengang var det ikke så almindeligt, at kvinder arbejdede, men jeg fik arbejde hos UNHCR som *food manager*. En nabo lærte mig at sy, så jeg også kunne arbejde som syerske. Jeg var stærk dengang. Når jeg arbejdede, passede min forældre børnene.

Borgerkrigen

Da den libanesiske borgerkrig startede i 1976, blev det meget vanskeligt for palæstinenserne i lejrene.

– Der var mange bomber. Børnene kunne ikke gå ud. Da vores lejr blev indtaget, flygtede vi til Vestbeirut. I 1986 brød borgerkrigen ud igen. Vi flygtede fra sted til sted. Mange palæstinensere flygtede til udlandet. Da det blev meget slemt, lykkedes det mine sønner at flygte til Danmark. Jeg rejste senere sammen med min bror. Det var en meget svær tid.

– I Danmark fik vi hurtigt ophold på grund af krigen. Jeg ventede kun halvanden måned. To år senere kom mine forældre gennem familiesammenføring. Jeg har stadig familie i Libanon, men de fleste er spredt ud over verden.

Statsborgerskab

Efter syv år fik Marie Freiwat dansk statsborgerskab. Da var hun 51 år og havde været statsløs, siden hun var fem år.

– Jeg er meget taknemmelig for Danmark. Det er svært ikke at have sit eget land. Som flygtninge i Libanon havde vi ingen papirer og ingen rettigheder. Jeg kunne ikke forstå, hvorfor vi var anderledes end andre mennesker. I dag er jeg halvt/halvt – både dansker og palæstinenser. Jeg har lært mange gode ting af danskerne – om demokrati, om at komme til tiden og om at stå i kø! Samtidig er jeg stolt af at være palæstinenser. Jesus er født i Palæstina. Selv om mit liv har været hårdt, er jeg heldig, at jeg er født samme sted som Jesus. Jeg er stolt af vores kultur, mad og traditioner.

– Jeg håber, at der snart bliver fred mellem Israel og palæstinenserne, så vi får et land. Vi er mennesker alle sammen. Hvis vi får vores eget land, vil jeg gerne rejse på besøg. Men jeg flytter ikke tilbage.

Arabisk menighed

Som katolik har Marie altid gået i kirke og troet på Gud. Men mødet med en lille arabisk menighed i

Bethaniakirken i Aalborg for syv år siden åbnede op for en ny dimension i den kristne tro.

– I den arabiske menighed lærte jeg Gud at kende på en helt anden måde end før. Under borgerkrigen tænkte jeg ikke på Gud. Men Gud tænkte på mig og passede på os. I dag kommer jeg både i den danske og den arabiske menighed. Det er nemmere for mig at forstå Bibelen på arabisk. Når vi har bedemøde, beder vi for Aalborg, de arabiske lande og hele verden, at der må blive fred og ro. Vi har også en arabisk menighed i Brønderslev hver anden søndag. Min søn underviser i Bibelen, og jeg laver te og kaffe og fortæller historier for børnene. I kirken har jeg mange danske venner. De favner os og er som vores familie. Kirken har hjulpet os meget med at blive mere integreret her.

– Mange danskere bliver overraskede, når jeg fortæller, at jeg er kristen. De tænker, at alle palæstinensere er muslimer. Mange danskere tror ikke på Gud. De siger, at de har det godt og ikke behøver Gud. De glemmer, hvem der har givet os alle de ting, vi har.

Hjælper andre

I mange år passede Marie sin mor, der døde i marts i en alder af 93 år.

– Min mor var analfabet og havde aldrig lært at læse og skrive, men hun var et stærkt, modigt og meget dygtigt menneske. De sidste tre år af sit liv var hun på plejehjem. Hun talte ikke dansk og var den eneste araber. Det var svært både for hende og for os, men hun kunne ikke gå, og til sidst kunne vi ikke løfte hende. I vores kultur skal man besøge hver dag og lave mad, så min søster kom med arabisk mad hver morgen og jeg kom med mad om eftermiddagen. Vi skrev også min mors historie ned til personalet. De sagde til os, at vi var en helt anderledes familie.

– Jeg kan godt lide at hjælpe andre, også uden for familien. Vi mennesker skal være gode ved hinanden og tage os af de ældre, de svage og de syge. Jeg har hjulpet mange ældre danskere. Jeg besøger også asylansøgere. Jeg bliver glad, når jeg hjælper andre.

Marie håber ikke, at hun selv bliver så gammel og syg, at hun en dag skal på plejehjem.

– Men Gud bestemmer. Mine sønner er søde og venlige mod mig, men de har travlt med deres liv. Jeg tænker ikke, at de skal passe mig.

– I dag har jeg et godt liv. Jeg takker Gud. I Danmark er alle lige. Her er ikke krig men demokrati. Når jeg står op om morgenen, snakker jeg først med Gud og siger tak for dagen. Jeg beder for min familie og for fattige og sultne mennesker. Selv om jeg bor alene, føler jeg mig ikke alene. Gud er med mig. Mange siger til mig: ”Marie, du er altid glad!”

BMF

Frivilligt abonnement

I dette nummer af *Nyt på tværs* er indlagt et girokort. *Nyt på tværs* er fortsat gratis, men hvis nogle af vore læsere har lyst til at betale et frivilligt abonnement på 100 kr., er ethvert bidrag med til at bære Centrets arbejde.

Merci • Obrigado • Shukran • Hjertelig tak!

Giro 7707231 - Netbank 9541 7707231

Fra Kurdistan til Køge

Seniorliv: Kurdisk frihedskæmper prioriterer familien og godt naboskab

I hjemlandet blev han hædret som frihedskæmper og nationalhelt. Siden Jalal Ali som 16-årig blev sendt op i de kurdiske bjerge i Nordirak som partisan har han deltaget aktivt i kurdernes kamp for demokrati og selvstændighed – en kamp, der nær havde kostet ham livet, og som endte med flugt og foreløbig 23 år i eksil i Danmark.

I dag er de kurdiske bjerge udskiftet med Øresund og en dansk provinsby. Den 62-årige tidligere modstandsmænd er for længst pensioneret og bor i en nybygget ejerlejlighed i Køge med sin kone Bijan Karim og parrets 16-årige datter, der går i gymnasiet. De to voksne sønner er midt i trediverne og bor begge i nærheden med deres familier og de tre børnebørn.

Jalal Ali har aldrig fortrudt, at han viede sit liv til den kurdiske modstandskamp, selv om prisen har været høj. I 1982 blev han skudt og alvorligt såret. I flere uger svævede han mellem liv og død.

– De fandt 111 metalstykker i min krop. Jeg mistede også mit højre øje. Mit parti flyttede mig til Iran, hvor jeg fik behandling. Siden flygtede vi til Syrien, hvor vi ventede på, at krigen mellem Irak og Iran skulle slutte. Men til sidst kunne vi ikke vente længere, fortæller han.

Med hjælp fra partiet lykkedes det at få studievisum til Ungarn, hvor familien tilbragte de næste fem år. Jalal Ali var dog så mærket af krigsoplevelserne, at han ikke kunne samle tankerne om at studere. I stedet passede han hjem og børn og supplerede familiens indtægt med forefaldende arbejde, mens hans kone lærte ungarsk og uddannede sig til sygeplejerske.

Til Danmark

Da Jalals visum udløb i 1988, havde Bijan stadig et år tilbage af sin uddannelse. Familien besluttede, at han og de to drenge på 11 og 13 år skulle søge asyl i Danmark, hvor Bijan havde en søster. Efter 21 dage i et modtagecenter fik Jalal opholdstilladelse. Senere fulgte Bijan efter gennem familiesammenføring.

– Det var helt anderledes dengang. Jeg fortalte sandheden om, hvordan jeg blev partisan, og hvorfor jeg ikke kunne rejse tilbage til Irak. Så fik jeg politisk asyl. Krigen mellem Iran og Irak var ved at slutte, og Saddam Hussein havde angrebet kurdiske byer med kemiske våben. I en enkelt by blev 5.000 dræbt. Over 100.000 kurdere blev drevet på flugt, fortæller Jalal.

I dag er den kurdiske drøm om et hjemland i Nordirak langt på vej gået i opfyldelse. Irakisk Kurdistan er en autonom region med udstrakt selvstyre, eget parlament og egen præsident. Jalal Ali rejser flere gange om året på besøg i hjemlandet, hvor han har et stort netværk og stadig er politisk aktiv. I Danmark er han formand for en forening for kurdiske krigsveteraner, der jævnligt mødes.

Tre krige

Selv om familiens bånd til hjemlandet er stærke, ønsker hans kone ikke at vende tilbage.

– Jeg har ikke gode minder fra Kurdistan. Det var krig, krig og krig hele min barndom. Tre store krige. Da jeg var meget ung, måtte jeg flygte op i bjergene med to små børn. Jalal var partisan og eftersøgt. Det var meget farligt for os. Regeringssoldater kunne tage børnene og spørge om deres far, så min lille søn skulle lære at sige, at hans far var død. Vi gemte os hos familier, vi ikke kendte. Når de bombede, gemte vi os i kældre. Børnene husker stadig noget. Vi oplevede meget slemme ting. I dag er der fred og demokrati i Kurdistan, men vi mangler stadig tryghed. I Danmark føler jeg mig tryk. Jeg kan godt lide at besøge Kurdistan.

Men nogle gange føler jeg mig fremmed i mit eget land, fortæller Bijan Karim.

Kristne naboer

Efter mange år i Danmark er taknemmeligheden stadig stor hos den kurdiske familie.

– Vi er meget glade for at være her og

siger tak, fordi Danmark åbnede døren for os. Den første dag i vores nye lejlighed hilste jeg på vores naboer. De kommer fra Island. For kurdere er det vigtigt at kende sine naboer. Vi fik det hurtigt rigtig godt sammen. De er meget gode naboer. Vi besøger hinanden og sidder sammen og snakker og spiser. De er kristne og går i kirke. Vi er muslimer, men vi har stor respekt for kristne. Kristne og muslimer er meget tæt på hinanden. Når nogle muslimer er bange for kristne, er det fordi de mangler kendskab, forklarer Bijan.

– Danskerne ved ikke, hvem jeg er. De kender ikke kurdernes kamp for frihed, siger den kurdiske frihedskæmper Jalal Ali.

Selv voksede hun op i storbyen Sulaymaniyah i et kvarter, hvor der boede mange kristne familier.

– Muslimer og kristne gik i skole sammen og legede sammen. Fra vores hus kunne vi høre kirkeklokker. Når der var bryllup i kirken, fik vi børn somme tider lov til at komme og kigge. Dengang var moskéen kun for mænd. I kirken var der også kvinder og børn. Det var meget anderledes. Muslimer og kristne kom også til hinandens begravelser og trøstede hinanden. Juleaften gik vi på besøg hos de kristne familier og sagde til lykke. Men efter amerikanernes invasion i 2003 blev det rigtig svært for de kristne. Folk tænkte, at de kristne hjalp USA, fordi de havde samme religion.

I dag praktiserer Bijan Karim ikke sin religion i hverdagen. Men hun fortæller med varme i stemmen om faren, der var troende muslim og kom i moskéen.

– Jeg elskede min far. Min mor døde tidligt, så min far var både far og mor for os fire børn. Han lavede mad og vaskede tøj og passede sit arbejde som anlægsgartner. Folk i byen kunne godt lide min far. Han fortalte os, hvad der står i Koranen, men han tvang aldrig os børn til noget. Vi havde megen frihed og bestemte selv, hvem vi ville giftes med.

Kvindeprojekt og kirkebesøg

Som pædagogisk medarbejder i Roskilde har Bijan Karim været projektleder for et 10-måneders integrationsprojekt for kvinder under Dansk Flygtningehjælp. Det var et ønskejob for den kurdiske sygeplejerske, der i en årrække

havde arbejdet på sygehus og plejehjem og også har eget tolkefirma, hvor hun tolker til/fra kurdisk, arabisk, farsi, ungarsk og dansk.

– Jeg var med til at udarbejde projektet, som vi kaldte "Mit liv – mit valg." Vi var på besøg mange steder – også i en kirke. Kvinderne var muslimer, og nogle syntes ikke, de skulle hen i kirken. De troede, at når man kommer ind i en kirke, bliver man kristen! Jeg forklarede dem, at det er dejligt at høre historier om kristendommen. Så gik de med. Præsten viste rundt og fortalte, hvem der er begravet i kirken og hvad kirken har gjort for at hjælpe mennesker. Kvinderne syntes, det var meget interessant. I dag har de lavet deres egen interkulturelle forening, så de fortsat kan mødes og gøre ting sammen, fortæller Bijan, der som projektleder kunne trække på sine egne erfaringer.

– Jeg har jo selv oplevet meget af det samme som kvinderne. Men mange flygtninge lever stadig med en kuffert på ryggen. De har aldrig sat den ned, så de kan blive en del af det nye samfund. Jeg har mange idéer og drømme om nye projekter, der kan hjælpe kvinderne til en bedre hverdag, fortæller hun.

Kræfterne er dog ikke ubegrænsede. Bijan Karim har stadig eftervirkninger af et piskesmæld fra et trafikuheld for nogle år siden.

– Jeg har lært at leve med smerter og medicin. Jeg vil ikke sidde hjemme. Det er en stor hjælp, at Jalal passer hus og laver mad, når jeg kommer træt hjem, siger hun med et taknemmeligt smil til ægtefællen i sofaen.

Gensidig respekt

De har kendt hinanden, siden de var børn. Familiene var naboer, og Jalal og Bijan blev gift den sommer. Jalal kom ned fra bjergene efter ni år som partisan. De har lovet hinanden at holde sammen i gode og onde dage. Den gensidige respekt er mærkbar og kærligheden stadig levende. Derfor flytter parret ikke tilbage til Kurdistan, selv om Jalal har svært ved at forestille sig resten af sit liv i Danmark. Men han er klar over, at hans kone og børn ikke har det på samme måde.

– Jeg vil gerne tilbage. I dag har de startet demokrati i Kurdistan. Jeg håber, det bliver rigtigt demokrati. Det er svært at opbygge et nyt liv i Danmark. I Kurdistan ved folk, hvem jeg er – at jeg har kæmpet mod en brutal diktator, der slog mange uskyldige mennesker ihjel, og at det var en nødvendig kamp. Danskerne ved ikke, hvem jeg er. De kender ikke kurdernes frihedskamp. Men jeg skal blive hos min familie i Danmark. Vores datter er opvokset her, og vores sønner klarer sig godt og har gode stillinger. Måske vil min kone en dag med tilbage, hvis hun bliver træt og gammel, siger Jalal med et lunt smil og glimt i øjet. Det øje, der ikke er af glas. BMF

Foto: BMF

Nyt bestyrelsesmedlem

Tesfu Ghebru (31) er valgt ind i Tværkulturelt Centers bestyrelse. Han kom til Danmark som flygtning fra Eritrea i 2009, da han som medlem af en protestantisk menighed havde været i myndighedernes søgelys. Han er uddannet agronom og arbejder i en børnehave i Næstved. Tesfu Ghebru afløser Bernard Hakizimana, der har været medlem af Tværkulturelt Centers bestyrelse i otte år.

Barn af Vietnamkrigen

Seniorliv: 59-årig tidligere buddhist døbt i vietnamesisk menighed

L yden af hamren og banken når helt ud på den stille villavej i Skælskør. Lam-Phol Lam er i gang med sommerens ferieprojekt – udskiftning af vinduer og fliser i badeværelse. Han får hjælp af sin kone Ngoc Hue Nguyen (58) og venner fra den vietnamesiske menighed i Slagelse. Han husker vores aftale, tørrer sveden af panden og tager sig en pause i udestuen til en samtale om krigens børn, der blev voksne, troens betydning og forventninger til seniorliv i Danmark.

Kostskole bombet

I mange år var Lam-Phol Lam formand for Vietnamesisk Montagnard Forening i Danmark og netværkskoordinator for de unge vietnamesere, der som han selv i 1975 blev evakueret fra Saigons krigshelvede af den danske journalist Henning Becker. Den 59-årige vietnamese er fortsat politisk aktiv og sidder blandt andet i kommunens integrationsråd.

– Mine børn ved, at deres far aldrig har haft en ungdom. Det var krig og krig. For at glemme har jeg sørget for altid at være involveret i mange ting, forklarer han og fortsætter med at fortælle om opvæksten i Sydvietnam, inden Saigon faldt til de nordvietnamesiske kommuniststyrker i 1975.

Da han var ni år, sendte forældrene ham på kostskole. Som montagnarder tilhørte familien Vietnams oprindelige befolkning, der i dag udgør et etnisk mindretal. Forældrene ønskede, at sønnen skulle lære at læse og skrive, og kostskolen, der var oprettet af franskmændene for etniske minoriteter, gav muligheden.

– Jeg lærte tidligt at kæmpe for at overleve. Da jeg var 18 år, blev vi ramt af krigen. Vores kostskole blev totalt ødelagt. Der er ting i livet, man aldrig glemmer. Vi løb og løb hele natten. Der var kanoner på begge sider af vejen. Mange døde. Jeg har stadig ar efter raket-splinter under det ene øje. Jeg var heldig og fik hjælp fra ministeriet for etniske minoriteter, der sendte mig til en anden kostskole med et tæppe, en måtte og penge til tre måltider om dagen. Men der var hele tiden krig og eksplosioner i mit hoved, så jeg bestod ikke eksamen. Da min lillebror blev samlet op af en dansk journalist, der havde lejet en farm uden for Saigon til krigsramte børn fra de store flygtningelejre, blev jeg spurgt, om jeg ville hjælpe. Efterhånden kom der 150 børn ud til farmen. Det var en opgave, jeg tog meget seriøst.

Til Livø

Det sidste år fik Lam-Phol mulighed for at læse ved universitetet. Han var i mellemtiden blevet gift med Ngoc Hue Nguyen, og parret fik en lille søn. Lam-Phol bestod eksamen med høje karakterer men nåede aldrig at få sit eksamensbevis.

– Da krigen ramte igen i 1975, var alt kaos. Vi flygtede bare. Jeg var med til at samle de unge i Saigon, hvor den danske journalist organiserede rejsen ud af Vietnam. Vi var over 200 børn og unge. Vi rejste den 25. april kl. 18. Mens vi stod i lufthavnen og ventede på vores fly, kunne vi høre granattorden i det fjerne og se raketternes

Et gulstens parcelhus i en dansk provinsby. Bil, børn og børnebørn og mangeårigt job som socialpædagog. For en umiddelbar betragtning adskiller Lam-Phol Lams hverdag sig ikke fra mange danskeres. Men når den 59-årige vietnamese ser tilbage på sit liv, er der to afgørende vendepunkter: Den april dag i 1975, da han landede i Aalborg Lufthavn sammen med godt 200 andre børn og unge på flugt fra det krigshærgede Sydvietnam og de fremrykkende nordvietnamesiske styrker. Og den dag sidste år, da han som tidligere buddhist blev døbt i en vietnamesisk menighed i Slagelse.

Foto: BMF

ildstrejf på himlen. Vi fløj via Manila, Honolulu, Chicago og San Francisco. Det var et mirakel, at det gik godt. Den 29. april landede vi i Aalborg Lufthavn. Herfra blev vi kørt til Livø, hvor vi boede isoleret de næste ni måneder. Derefter blev vi overflyttet til en højskole i Roskilde. Først efter tre år fik vi lov at flytte ud i danske byer og begynde at integrere os i det danske samfund, fortæller Lam-Phol.

Sammen med 35 unge kom familien til Skælskør, hvor Lam-Phol blev uddannet fritidspædagog.

– Det var ikke mit drømmejob. Jeg ville gerne have læst økonomi. Men jeg havde familie og ansvar for at hjælpe de unge, så det vigtigste var at få et arbejde.

Buddhistisk familie

Som de fleste vietnamesere voksede Lam-Phol op som buddhist.

– Jeg lærte tidligt værdien af et regelmæssigt liv, respekt for forfædrene, at være hjælpsom og ikke gøre andre fortræd. I Danmark fejrede min kone og jeg nytår efter den buddhistiske tradition, men ellers var vi mest buddhister af navn. Under krigen fandt vi styrke i det sociale samvær snarere end i vores religion.

Som barn havde Lam-Phol mødt kristne missionærer i Vietnam. I Danmark deltog familien i bryllupper og begravelser i kirken. Det gav stof til eftertanke.

– Da min svoger døde for tre år siden, begyndte min kone at sammenligne, hvad der sker, når en kristen og en buddhist dør. Hun sagde: "Jeg vil ikke dø som buddhist. Det er meget koldt. I kirken føler jeg varme." Det chokerede mig. Men hun er min kone. Jeg elsker hende af hele mit hjerte. Derfor blev jeg nødt til at lade hende gå den vej, hun ville. Jeg kendte en vietnamesisk præst i Slagelse, som jeg havde fulgt fra barndommen og respekterede meget. Jeg foreslog min kone, at hun lærte om kristendommen i hans kirke. Når hun ikke kunne forstå noget i Bibelen, begyndte jeg at forklare hende. Jeg kendte jo meget fra Vietnam. Til sidst spurgte hun, hvorfor jeg ikke blev kristen! Jeg sagde, at jeg ville komme senere. Det er godt, når mand og kone har samme tro. Jeg vidste, at Gud havde en plan for mig. Hvis Gud ikke havde taget hånd om mig, var jeg blevet slået ihjel for længe siden.

Døbt i Slagelse

I dag er næsten hele Lam-Phols familie kristen. Først blev hans kone døbt og siden hans 81-årige mor, der kom til Danmark gennem familiesammenføring i 1983.

– Præsten siger, at min mor er den ældste dame, han har døbt! I Vietnam hørte hun mange gode ting om de kristne og kristendommen. Her i Danmark kom vietnamesiske kristne og besøgte hende og hjalp hende. Derfor ville hun gerne være kristen.

– Man skal turde forandre sig og gøre det, man synes er rigtigt. Siden jeg blev døbt, har mit liv ændret sig. Jeg har mere ro i min krop og mit sind. Jeg læser fire-fem kapitler i Bibelen hver dag og beder til Gud morgen og aften. I mange år kunne jeg ikke sove om natten på grund af de ting, jeg havde i hovedet. Nu sover jeg bedre. Den kristne tro skaber ro i forhold til fortiden. Når man bliver døbt, melder man sig ind i det kristne

samfund, hvor Gud er vores far. Så skal man ikke være så bekymret.

De fleste søndage tager parret til gudstjeneste i den vietnamesiske menighed i Slagelse, der mødes i et missionshus. Her samles knap hundrede børn og voksne. Menigheden er medlem af Missionsforbundet i Danmark.

– Vi har valgt en vietnamesisk menighed, fordi det kan være svært for vietnamesere at forstå det danske sprog helt i bund. De ældre har aldrig lært sproget. På vietnamesisk forstår vi hundrede procent. Men vi oversætter altid til dansk, så også børnene og de unge kan forstå. Vi er taknemmelige for, at vores danske kirke har sagt ja til at støtte hjælpeprojekter i Vietnam. Vi lever godt her i Danmark og vil gerne støtte de kristne i Vietnam, der har det svært.

25 års jubilæum

Når Lam-Phol om fire år går på efterløn, har han fejret 25-års jubilæum på sit arbejde. Den aktive vietnamese frygter ikke at blive gammel i Danmark.

– Her har man sin pension og kan leve uden bekymring. I Vietnam er langt de fleste fattige. Man skal knokle hele livet, selv om man er gammel. For mig handler en god alderdom først og fremmest om, at min familie, vores tre børn og tre børnebørn har det godt. Det beder jeg om hver dag. Vores vennekreds - både vietnamesere og danskere - betyder også meget. Og så håber jeg selvfølgelig på et godt helbred.

Han tager gerne ud og holder foredrag om sit liv som flygtning og den mirakuløse rejse til Danmark.

– Som flygtning har man en masse ting i sig. Mit liv har været både godt og dårligt, spændende, forføreligt og barsk. Men man kan også lære af de dårlige ting. Det har hjulpet mig til at forstå, hvorfor jeg er, som jeg er.

BMF

Lam-Phol tager gerne ud og holder foredrag om sit liv som flygtning.

Foto: BMF

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
- ønsker at blive bedre til dansk?
- vil lære mere om det danske samfund?
- vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 måneder?

Så er vores integrationslinje måske noget!

Luthersk Missions Højskole

Forstander Henrik Nymann Eriksen

Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk.

Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, indvandrere og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Larsen, tlf. 3116 4347 (B) Etiopisk-ortodoks menighed, Apostelkirken, Markus Mina Pedersen, tlf. 5190 0315 Mission for Nations Int. Ministry, Tewodros Cherenet, tlf. 2971 6944, taceted@yahoo.com Etiopisk-Ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 4299 1693 Fountain of Life Ministries, pastor Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P) Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175 Arabisk menighedsfællesskab, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900, www.greater.love.dk Den Koptisk-Ortodokse Kirke, Julia Thordal, tlf. 3250 5582 Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654 eller Alex Ikilikian tlf. 2851 6375 Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582 Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Steven Ishac Ashouti, tlf. 2841 3700 Nørager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089 International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 5859 6133 / 6070 1240 Nordvangård, Søster Neophita Marter, tlf. 4581 0096 (K) Folkekirken Tværkulturelle Samarbejde, Jesper Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873 (F) eller 2423 7446. <i>Gudstj. i Domkirken 1. og 3. lørdag i hver måned kl. 18 med fællesspisning</i> God's Ambassadors (ghanesisk), Åvedøre Kirke, Samuel Kofi Adjii, tlf. 3188 5909 / 2670 5216 Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaat, tlf. 7512 1027 (K) Vor Frue Kirke, pater Carroll Parker, tlf. 4494 7678 (K) Herlev Kirke, Pastor Leif Kjeller-Rasmussen, tlf. 4494 0052, <i>Int. gudstj. d. 11. sept. kl. 14.30</i> Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, <i>søn. kl.10 (oversæt.)</i> Int. City Baptist Church, Broholm Kirke, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 (B) Triumphant Family International, pastor Jeffrey Amare, tlf. 5327 9882 Kolding Int. Church (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstj. 1. søn. i md. kl. 13</i> Adventkirken, Lars Bo Sørensen, tlf. 4656 5102 (A) Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tlf. 2299 8867 Apostelkirken, indvandrepræst Niels Nymann Eriksen, tlf. 2348 0481 (F) <i>(oversættelse)</i> Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B) Christ Apostolic Church, Bavnehøj Kirke, pastor Samuel Babatunde Akinremi, til. 3125 7561 Christian Center, Pinsekirken, pastor Javan Junior, tlf. 4010 9051 (P) Christian Love Fellowship, Hendriksholm Kirke, pastor Kats Kato Yusuf, tlf. 2847 5646 Church on the Rock, Timotheuskirken, James og Miriam Lubega, tlf. 2735 9202 (P) Come all ye Church, Bethesda, Lyere Igbogbo, tlf. 4220 4600 Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376 Copenhagen Miracle Center (ugandesisk), Bavnehøj Kirke, Sony Sawanyan, tlf. 2069 8869 Filippinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osias, tlf. 3531 0328 (P) Fountain Gate Chapel (ghanesisk), Frank Kwatey, tlf. 2843 9152 Garnisonskirke, Claus Oldenburg, tlf. 3391 2706, <i>Int. gudstj. d. 2. okt. kl. 14.30</i> Gospel Church International, Ansgars Kirke, Stan McCuien, tlf. 3322 6267 Haraldskirken, Morten Miland, tlf. 3969 3969, <i>Int. gudstj. d. 30. okt. kl. 14.30</i> Helligåndskirken, natkirkepræst Mikkel Vale, tlf. 3051 9943 (F) <i>Int. evensong fredage kl. 19</i> International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. 7133 2096 International Church of Copenhagen, pastor Rentner, tlf. 3962 4785, <i>Sundays at 11.30</i> International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandraan, tlf. 3672 6058 International Harvest Christian Centre, pastor James Commey, tlf. 3262 9664 Jesus Centre Copenhagen. Adeboye Olushola, tlf. 2834 4497 Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke, Precy Soltes Oforo, tlf. 2860 0940, jildenmark@yahoo.com Jerusalemskirken, Joshua Kyeremeh, tlf. 3332 9656 / 2647 2608 (M) Kingos Kirke, Arne Kappelgaard, tlf. 3583 5126, <i>Int. gudstj. 18. sept., 16. okt. og 20. nov. kl. 14.30</i> Kristuskirken, First International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tlf. 3963 7222 (B) Narrow Gate Church (tanzaniansk), Bethesda, Israels Plads, Felix Mgonja, tlf. 2685 5969 Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3940 5004 / 8232 5527 (F) Sakramentskirken, pater Carroll Parker, tlf. 3125 5996 (K) Sankt Annæ Kirke, pater Joe Toms Jopsey, tlf. 3286 0729 (K) St. Alban's Anglican Church, Jonathan Lloyd, tlf. 3962 7736 – <i>Gudstj. kl. 10.30</i> The Lord's Chosen Charis. Revival Mov., Apostelkirken, Frederic Nwobia, tlf. 3116 7781 Truth and Grace Ministry, Bethesda, Cyril David Amadi, tlf. 4231 2844 Victory House (nigeriansk), Ola Jones, tlf. 2098 5401 Yeshua Center International (YCIN), Patricia Latham, patricialatham@live.dk
	Kbh./Århus Kbh./Odense	Baptistkirken, Gunnar Larsson, tlf. 2729 4920 (B) Skt. Knud Lavard Kirke, pater Allan G. Courteau, tlf. 4587 5688 (K) Engelsk sproggruppe (studerende), Aren Soosaipillai, tlf. 4587 9695 (K) Living Word Empowerment Center, Christianskirken, Richard Ssebuggwawo, tlf. 4588 9695 KirkeCentret, pastor Jack W. Jensen, tlf. 3510 0494 Kirkecentret Vejle, forstander Søren Viftrup, tlf. 2395 2386 <i>(oversæt.)</i> Vejle Kristne Kirke (afrikansk menighed), Théoneste Habyarimana, tlf. 2784 5023 Aalborg/Hjørring/Pandrup International menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap) International Christian Fellowship, Bethelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B) Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K) Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk <i>Gudstj. 1. søndag i md. kl. 10.30</i> Gellerup Kirke, Annette Bennedsgaard, tlf. 8625 1035 <i>(oversæt.) (F)</i> <i>Int. gudstj d. 18. sept., 30. okt. og 27. nov.</i> Møllevangskirken (Anglican), Jonathan LLOYD, tlf. 3962 7736 Vor Frue Kirke, pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K) Hans Tausens Kirke, pastor Heiner Erindi, tlf. 3322 5288 eller 2231 2766 Netværkskirken, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2353 Church of Love, Solvang Kirke/Bykirken, Massoud Fourouzandeh, tlf. 6593 8934 / 4053 2523 (P) Church of Love, Ravnsbjergkirken, Houshang Samadi-Kosha, tlf. 8625 6443 Garnisons Kirke, Marja Silvonén-Hansen, tlf. 3811 5245 / 2759 1503 (L) Eglise Internationale du Saint-Esprit, Crepin Yapo, tlf. 7143 0286 Eglise Protestante Baptiste, Sct. Johanneshgården, Jonas Kouassi-Zessia, tlf. 2926 4791 Fransk Reformert Kirke, Miriam Scheel Larsen, tlf. 4588 3944 CIFMC CPM JCC, Vibevej 7C, 2400 NV, Jean Pierre og Vinnie Muganza, tlf. 2913 2265 Sakramentskirken, pastor Robert Culat, tlf. 2670 4676 (K) Congolesisk menighed, Laurids, tlf. 4026 2133 (Ap.) Living Water Church, IM Missionshus, Maronko Kagigi og Bienvenue, tlf. 6197 7119 Malta, Levi Joensen, tlf. 9894 4370, www.malta-hirtshals.dk Samuels Kirke, sognepræst Bergur Jacobsen, tlf. 3879 6146 (F) Kriustastova, Niels Pauli Nonstein, tlf. 3255 1809 Church of Pentecost, Birkholm Sognegård, William Osae, tlf. 2072 3463 (P) Græsk-ortodoks menighed, Metropolit Pavlos (Stockholm), tlf. +46 8 64 62 421 Helligåndskirken, pastor Jens Kristian Kleist, tlf. 4593 6737 (F) PERKI, Richard Simanjuntak, tlf. 2230 7235 Odense, Sønderborg, Aalborg, Århus: www.jonshus.dk Jesu Hjerte Kirke, Michael Hornbech-Madsen, tlf. 3321 5934 (K) Horsens, Næstved, Soborg, Aalborg, Århus (Vor Frue Kirke): Faris Toma Moshe, tlf. 6193 9093 (K) Chinese Church in Copenhagen, LM, Kirkegårdsvej 21, Amager, Peter Lam, tlf. 3887 4570 Mødestedet, Vesterbro, tlf. 3321 2703, Nai Li He, tlf. 4353 5957 Zion Temple Celebration Center, Bethel Kirken, Tea-Jeni Misago, tlf. 4593 9355 / 2698 4852 Bethel World Mission Church, Mørkhøj Kirke, Amon Nkusi Kijana, tlf. 2927 9099 Ark Church, Apostolsk Kirke, Janepher Umuranga, tlf. 4224 5283 / 4553 8808 Den Reformerte Kirke, pastor Dea Hwan Oh, tlf. 3251 1707 Sankt Michaels Kirke, Antø, tlf. 7558 2378 eller Nikita, tlf. 7554 2932 Skt. Kliment Ohridski, Mariendals Kirke, Dragi Trajkovski, tlf. 2066 8356
Arabisks/assyrisk Arabisk	Århus Århus Brønderslev København Tåstrup Aalborg København Odense Århus	
Armensk	Århus/andre byer	
Assyrisk		
Burmesisk/Chin	Esbjerg, Fåborg, Nørager	
Dansk (da./eng.)	Ølgod Amager Birkere Odense	
Engelsk	Åvedøre Esbjerg Herlev	
	Horsens Hvidovre Ishøj Kolding København	
	Kbh./Århus Kbh./Odense	
	Lyngby	
Estisk Farsi/persisk	København København Kbh/Odense/Ålborg Århus København	
Finsk Fransk	Kbh./Odense København	
Fransk/Swahili Færøsk	Nykøbing M Skive Hirtshals København	
Ghanesisk/Twi Græsk Grønlandsk Indonesisk Italiensk Kaldæisk Kinesisk	Herlev København København København Horsens, København, København Esbjerg, Holstebro, København	
Kinyarwanda	Amager	
Kinyarwanda/eng. Koreansk Kroatisk Makedonsk	Herlev Lyngby København Kolding København	

Malayalam
Norsk
Polsk

Rumænsk

Russisk
Rus./Kirkeslav./Da.

Kirkeslavonsk

Serbisk

Spansk/Portugisisk

Svensk
Swahili/Dansk

Swahili/Eng.
Tamilsk

Thai
Tysk

Ukrainsk
Urdu/hindi/ punjabi
Vietnamesisk

Bibelskredse m.m.

Engelsk
Holstebro
Silkeborg
Viborg
København
Færøsk
Japansk

Middage på tværs

Ebeltoft
Esbjerg
Haderslev
Hillerød
Hørring
Holstebro

København

Rødovre
Silkeborg
Skjern
Toftlund
Videbæk
Aalborg
Århus

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Café Cadeau
Café Nikodemus / Sport på tværs
Folkekirkens Tv. Samarb. (FTS)
Holstebrokirkenes Flygtningearbejde
Internationale Aftener
Internationalt Kristent Center (IKC)

Int. Students Christian Fellowship
Kalejoskob
Kirkens Korshær
KIT

Kulturcaféen
Kvinder møder kvinder
Kvinder møder kvinder
Kvinder på tværs
Kvindeligt Voksenarbejde
Lørdage på tværs
Mødestedet Vesterbro
Mødestedet Amager
Toner på tværs/Kolding Int. Congr.

Hellerup
København
Esbjerg (Haderslev,
Sønderborg)
Helsingør (Herning,
Horsens)
København (Brønshøj,
Taastrup)
Nykøbing F.
Odense
Aalborg/Århus
København

Odense, Roskilde
Ordrup
Sønderborg
Århus
København
Hobro
København
København

Brønderslev
København
Odense
Silkeborg
København

Kbh./Fredericia
Århus
København
Løgstør
Skanderborg
Holstebro
Fredericia, Frederikshavn,
Svendborg, Vejle, Aabenraa,
Aalborg, Århus:
Fredericia
Grindsted
Herning
Herlev, Holbæk
Holstebro
Horsens
Lemvig
Odense/Svendborg
Sønderborg
København
København

Sønderjylland
København/Vejle
Soborg
Fyn
Lyngby
Jylland
Odense
Slagelse

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

Skt. Therese Kirke, F. Eldhose og F. Benny Mathew, tlf. 2193 4215 (K) (Ortod.)
Kong Haakons Kirke, pastor Magne Hoem, tlf. 3257 1103 (L)
Esbjerg (Haderslev, Sønderborg)Skt. Nikolaj Kirke, Jan Zalewski, tlf. 2129 1161 (K)
Helsingør (Herning, Horsens) Sankt Vincent Kirke, pater Wienczyslaw Barwinski, tlf. 9712 4382 (K)
København (Brønshøj, Taastrup): Sankt Annæ Kirke, pastor Leszek Kapusta, tlf. 3286 0724 (K)
Pater Julian Bodnar, tlf. 5572 0985 (K)
Skt. Albani Kirke, Jan Marukowski, tlf. 6088 9372 (K)
Pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K)
Kristuskirken, Gabriela Nistor, tlf. 6126 0155 (B)
Rumænsk-ortodoks menighed, Mariakirken, Michael Radu, tlf. +46 4013 4654
Rumænsk-ortodoks menighed, Mihai Hornicar, tlf. 5265 1703
Skt. Andreas Kirke, rumænsk-ortodoks menighed, Daniel Dascalu 5360 8218
Rumænsk-ortodoks menighed, Christianskirken, Leon Jakob, tlf. 2796 7869
Rumænsk-ortodoks menighed, Vor Frue Kirke, Juliane Samsing, tlf. 8616 7119
Københavns Kulturcenter, Adress Maksims, tlf. 2734 8794 (P)
Russisk-ortodoks menighed, Jevgenia Norhøj, tlf. 2624 1067
Hellige Savor Ortodokse Menighed, Samuels Kirke, Emilijan Mrdja, tlf. 2182 1842
Skt. Alexander Nevskijs Ortodokse Kirke, Serguei Plekhov, tlf. 3313 6046
Sømandskirken, russisk-ortodoks menighed, Sergij Bondarv, www.orthodoxy.dk
Baptistkirken, Benjamin Nadi, tlf. 9890 0002 / 4041 7344 (B)
Blågårds Kirke, Zoran Ivanovic tlf. 2245 9459 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304
Sct. Hans Kirke, Vava Stanic tlf. 2646 0074 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304
Alderslyst Kirke, Zijan Kulic tlf. 8681 5468 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304
Iglesia Latina de Copenhague, Marcelo Mora (spansk), tlf. 3011 1233
Solange Oliveira (portugisisk) fofasolange@hotmail.com
Kristuskirken, Digna Fernandez, tlf. 3331 0941 (B)
Pinsekirken, Alberto Orlando Malisani, tlf. 2276 9195 (P)
Mario Gonchoroski, tlf. 2559 2932 / Gert Rostrom, tlf. 7620 0252
Vor Frue Kirke, Bernardo Petrini, tlf. 8730 7044 (K)
Svenska Gustafskyrkan, Gunnar Pelinka, tlf. 3315 5458 (L)
International menighed, Logstor Frikirke, Masoudi Herman, tlf. 7215 7354
International menighed, IM missionshus, Pastor Pierre Birunga, tlf. 7216 7214
Int. Chr. Fellowship (congolesisk), IM missionshus, M. Sigala, tlf. 9741 3717 / 5123 5862
Apostolsk Kirke, Printtans Mathiws, tlf. 7594 1150 (Ap)
Vestermærkskirken, Savarimuthu Anttonipilai, tlf. 5810 4278 (Miss.forb.)
Smryna Tamil Church, pastor Jayarajan Vyrapillai, tlf. 9721 5023 / 2342 9987
Enok Aruthavaraj, tlf. 4916 3345 (B)
Baptistkirken, Sudhakaran Kathiresu, tlf. 9740 6369 / 2695 1014
Church for all Nations, Apostolsk Kirke, forstander Georg Berthelsen, tlf. 7561 8177
Hellig Kors Kirke, Dug Than Tran, tlf. 2960 0338 (K)
Tamilsk Baptistmenighed, John Balasubramaniam, tlf. 6221 8109 (B)
Apostolsk Kirke, Nava Arumugam, tlf. 7465 3941, eller Linel Chachi, tlf. 7444 0969
Kulturhuset, Drejervej, June Sikhani, tlf. 6136 1339
Sankt Augustins Kirke, tlf. 3355 6080 (K)
Sankt Petri, sognepræst Markus Löwe, tlf. 3313 3834 (F)
Tysk Reformert Kirke, pastor Axel Bargheer, tlf. 3313 8753
Nordlesvigske menighedder, kontakt pastor Sylvia Laue, tlf. 7465 1834 (L)
Tyske gudstj. i danske folkekirker: Christa Hansen, Haderslev Domkirke, tlf. 7452 3655
Sankt Ansgar Kirke/Sct. Norberts Kirke, pater Vasyi Tykhovych, tlf. 2085 3958 (K)
Harald's Asian Christian Fellowship, Samuel Tariq Khan, tlf. 4841 1804
Ngoc Tuyen Nguyen, tlf. 6221 0542 (K)
Sankt Knud Lavard Kirke, pater Chau Chu Huy, tlf. 3990 5727 (K)
Mange byer, Minh Quang Nguyen, tlf. 5132 8896 (K)
Odense Baptistmenighed, Noh Dieu, tlf. 6593 3861 (B)
Den Vietnamesiske Evangeliske Menighed, pastor Huynh Dieu, tlf. 3512 9510 (B)

Anne Marie Dorken Laursen, tlf. 9741 4037
Shane McGregor, tlf. 5164 6414
International menighed, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186
Mødestedet, Thyra Smidt, tlf. 3321 2703
Eliaskirken, Magni Højgaard, tlf. 3288 6818
Masaaki Minamishima, tlf. 7592 0675

Det Internationale Hjørne, Anette Lemonius tlf. 8634 4924
Pinsekirken, Atula Masa, tlf. 4167 5662 / 7512 0100 (kirken)
Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tlf. 7452 3945
Luthersk Mission, Børge Pedersen, tlf. 9712 3994
Luthersk Mission, Birgitte Nielsen, tlf. 4087 3182
Emma Stenbjerg, tlf. 9892 9099
Luthersk Mission, Inge Margrethe Jacobsen, tlf. 9746 1929
Nørrelandskirken, Marianne Skjølstrup tlf. 9742 2686, *tværkulturel aften én lørdag i md. Fredag d. 2. sept. kl. 17.30: Indonesisk aften, Jesuskirken, Valby Fredag d. 7. okt. kl. 17.30: Centralafrikansk aften, Korsvejskirken, Kastrup Fredag d. 28. oktober kl. 17.30: Kinesisk aften, Højevangskirken, Amager*
Luthersk Mission og Højnæskirken, Yvonne Solgaard, tlf. 2337 3077
Silkeborg Kirke, Karen Andersen, tlf. 8681 1521
Luthersk Mission, Hans Lundby, tlf. 9735 1790
Luthersk Mission, Møller Schmidt, tlf. 7483 1114
Luthersk Mission, Villy Juul Mikkelsen, tlf. 9717 2403
Missionssforbundet, Steen Nygaard, tlf. 9818 4975
Christianskirken og Østens Assyriske Kirke, Jens Jul Jacobsen, tlf. 8614 1212
Venskabsmiddage, Luthersk Mission, Gravers Bøge, tlf. 2621 2671

Frederiksberg Café og Drop in Center, tlf. 3326 2028, www.cafecadeau.dk
Skjern Luthersk Mission, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186
Odense Jesper og Marianne Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873 / 2423 7446
Holstebro Sognemedhjælper Marianne Skjølstrup, tlf. 9742 2686
Gellerup Sognemedhjælper Bit Boel Buhl, tlf. 8625 0800
Kbh. Dansk- og engelskundervisning m.m., Anders Graversen, tlf. 3332 5939
Århus Danskundervisning m.m., Peter Mikkelsen, tlf. 6178 9988
Cph., Århus, Aalb.,Odense KFS, tlf. 3543 8282
Kbh. Frelsens Hær, Thorsgade 48A, Helle Fik, tlf. 3585 0087
Kbh. Inger Marie Warncke, tlf. 3581 2880
Kbh. Kirkernes Integrations Tjeneste, Hans Henrik Lund, tlf. 3284 6016
Ellen Andersen, tlf. 9718 7132
Kvaglund Kirke, Elsebeth Fischer-Nielsen, tel. 3054 1066
Bethlehemskirken, Jane Christiansen, tlf. 3535 0028
Opstandelseskirken, Rozina Ifri, tlf. 5035 4348
Anna Thise Pedersen, tlf. 9712 4137
Ølstykke Fælleskirke, tlf. 7026 5350
Thyra Smidt, tlf. 3321 2703
Ellen Gylling, tlf. 8232 5527, og Jens Lind Bønding, tlf. 2360 2557 (F)
Kolding Tværkulturel sognemedhj. Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 4353 5349

TIL KALENDEREN

Regnbuekonference

Mød en københavnsk migrantmenighed
Københavns Domkirke tirsdag d. 30. august

Arr.: De Mellemkirkelige Stiftsudvalg i København, Helsingør og Roskilde
i samarbejde med Tværkulturelt Center

Efterårskonference

Glæden er blå! Om tro, kultur og livsglæde
Multietnisk inspirationsweekend

København d. 4. - 6. november

Frihed til at tro, tænke og tale

Konference om folkekirken og EU

Vartov, København d. 25. november

Arr.: Det Mellemkirkelige Råd m.fl.

Forårskonference

Hovedtaler: Pablo Martinez, Barcelona

København d. 16.-17. marts 2012

Tværkulturelt Center, tlf. 3536 6535

www.tvaerkulturelt-center.dk

Bibelen på alverdens sprog

الكتاب المقدس في اللغة العالمية

The Bible in a thousand tongues

Bibelselskabets Boghandel

Frederiksborggade 50 | 1360 København K | Tlf. 33 93 77 44
boghandel@bibelselskabet.dk | www.bibelselskabet.dk

Fremmedsprogede bibellæseplaner
www.blr.dk

Meddelelser angående gudstjenester og arrangementer
i december, januar og februar modtages senest 1. november.
Næste *Nyt på tværs* udkommer d. 30. november.

FESTKALENDER

1. sept.	Kirkeåret begynder	Ort. kristne
1. sept.	Fest for guden Ganesh	Hinduer
11. sept.	Nytår	Ort. kristne
12. sept.	Vietnamesisk børnefest (månefest)(Trung Thu)	Buddhister
29.-30. sept.	Jodisk nytår (Rosh Hashanah)	Jøder
5. okt.	9 afters fest for gudinder (Navaratri)	Hinduer
8. okt.	Forsoningsdagen (Jom Kippur)	Jøder
13.-19. okt.	Løvhyttefesten (Sukkot)	Jøder
26. nov.	Lysfest (Deepavali/Diwali)	Hinduer
6. nov.	Alle Helgen	Kristne
6. nov.	Eid al-dha Offerfesten til minde om Ibrahims lydighed	Muslimer
7. nov.	Alle Sjæle	Kat. og anglik.
20. nov.	Jesus Kristus, universets konge (sidste søndag i kirkeåret)	Kat. og anglik.
25. nov.	Julefasten begynder (julians kalender)	Ort. kristne
26. nov.	Islamisk nytår (år 1433) (Hijra)	Muslimer
27. nov.	1. søn. i advent – kirkeåret begynder	Prot. kristne

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer,
hvis givener ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys venligst
CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

Nyt på tværs nr. 3 – august 2011

I morgen bliver det bedre

Interview med afrikansk asylansøger

En ung afrikaner kommer gående hen over parkeringspladsen foran rigspolitiets tidligere kursus-ejendom på Avnø nord for Vordingborg. De velholdte bygninger er i dag lejet ud til Røde Kors og huser 130 asylansøgere – de fleste enlige mænd fra Afghanistan, Syrien og Irak. Jonathan Sourie er 27 år og kommer fra det vestafrikanske land Sierra Leone, der indtil for nylig var skueplads for en af Afrikas mange blodige borgerkrige. Siden juni har den tidligere frikirkepræst boet på centret, der ligger i naturskønne omgivelser ved Avnø Fjord, mens han venter på, at de danske myndigheder behandler hans ansøgning om asyl.

der ikke råd skolepenge til alle familiens børn. Nu var det tid at indhente det forsømte. Tilbage i hjembyen begyndte Jonathan at interessere sig for politik. Som medlem af et oppositionsparti talte han imod korruption og valgsvindel. Det viste sig ikke at være ufarligt i et land, hvor demokratiseringsprocessen stadig går langsomt.

– I vores by var der dødspatrujer. Når nogen sagde for meget, fandt man deres lig på gaden

næste morgen, fortæller Jonathan. Da volden eskalerede, besluttede han at flygte. Men flugten blev først til virkelighed, da en kulturforening inviterede en lokal dansegruppe til Danmark i forbindelse med markeringen af 50-året for Sierra Leones selvstændighed fra Storbritannien i 1961.

– Som medlem af gruppen fik jeg visum til Danmark, og med hjælp fra familie og venner lykkedes det at skaffe penge til billetten. Det var min mulighed for at udrejse legalt. Vi rejste sidst i maj. I Belgien blev vi stoppet, mens vi var i transit. Det belgiske politi ville

sende os tilbage, fordi vi ikke havde nok lommepenge. Jeg fortalte, at jeg søgte politisk asyl. Da vi havde visum til Danmark, tog Danmark imod os.

Hjælper i køkkenet

I Danmark blev Jonathan kørt til Sandholmløjren, hvor han opholdt sig den første uge. Derefter kom han videre til Center Avnø. Den første dag i Danmark spurgte han efter en kirke.

– En medarbejder fortalte om en kirkebil, der kørte ind til en kirke i København, hvor der var gudstjeneste på engelsk. I kirken mødte jeg kristne, der spurgte til mig og var interesserede i mig. Hver uge ser jeg frem til den næste gudstjeneste. Jeg inviterer også mine venner med. Kirken hjælper med transport. De har også fortalt mig om en sprogskole i en anden kirke, hvor jeg kan lære dansk.

Efter to måneder fik Jonathan brev om, at hans sag realitetsbehandles i Danmark. Han er nu i den såkaldte asylfase 2, hvor asylansøgere får tilbudt aktivering og indledende danskundervisning. Han har dog for længst fået en aftale om at hjælpe i Centrets køkken og cafeteria.

– Jeg går ned i køkkenet hver morgen klokken ni og arbejder til klokken 14. Derefter dyrker jeg sport, ser fjernsyn eller cykler en tur. Herude er der meget stille. Det er ok. Det er godt at kunne være alene med sine tanker.

Sår på sjælen

Selv om Jonathan ikke kender fremtiden, er han taknemmelig for hver dag.

– Først og fremmest behøver jeg ikke at være bange for, om jeg er død i morgen. Og så er alt her så meget bedre end det, jeg kommer fra. Jeg får mad hver dag og har et sted at sove.

Foto: BMF

– På et asylcenter har alle sår på sjælen, siger Jonathan Sourie.

lytte til min historie og ikke sende mig tilbage. I mit land kender de mig og vil let kunne finde mig. Men når man tror på Gud, er der altid håb. Jeg har set og oplevet meget under borgerkrigen i mit land. Oprørerne brugte børnesoldater og tvang dem til grusomme ting. Jeg blev også taget, men jeg slap væk hver gang. Jeg var heldig, at jeg aldrig nåede at få et gevær. Hver dag siger jeg til mig selv, at i morgen bliver det bedre. Jeg har altid vidst, at Gud elsker mig og har en plan med mit liv. Da jeg kom til Danmark, kendte jeg ingen. Nu har jeg venner her. Jeg vil gerne være en del af det danske samfund, lære dansk og tage en uddannelse, så jeg kan gøre gavn. Jeg er villig til at arbejde med hvad som helst, så længe jeg ikke skal gå på kompromis med min moral og min troværdighed, siger Jonathan.

– Et asylcenter er som et universitet. Man lærer for livet. Her har vi alle sår på sjælen. Men når man får lov at fortælle, hvad man har i sit hjerte, løsner det op for noget. Det er en stor hjælp, når nogen lytter til ens historie. **BMF**

FAKTA OM ASYLANSØGERE

I 2010 modtog Danmark 5.115 asylansøgere. 2.124 personer fik asyl.

I 2011 søgte 1.734 personer asyl i Danmark i årets første seks måneder. 857 fik asyl.

Pr. 1. juli var 3.200 asylansøgere indkvarteret på 16 Røde Kors centre. Den gennemsnitlige ventetid for en asylansøger var på 566 dage.

Den fremmedes øjne

Glimt fra InspirationsDage for migrantpræster

Folkekirken har brug for migrantmenigheder, så danskerne ikke fristes til at sætte lighedstegn mellem kristendom og folkekirken. Det understregede biskop Karsten Nissen, Viborg Stift, i sin tale til 45 migrantpræster og menighedsledere, der var samlet til InspirationsDage i Middelfart i Kristi Himmelfartsferien.

Hvad kan migrantmenigheder tilbyde folkekirken – og hvordan kan folkekirken støtte de nye menigheder? Det var temaet for årets InspirationsDage for migrantpræster, der samlede ledere fra 24 migrantmenigheder i otte stifter. I sin åbningstale citerede biskoppen det gamle ordsprog: "Den fremmedes øjne ser klart."

– Vi har brug for at se os selv og vores måde at være kirke på gennem jeres øjne. Kristendom er ikke en særlig dansk opfindelse. I kan være med til at

ruske op i folkekirken, udfordre vanetænkning og tilføre ny inspiration. Den kristne kirke er universel. Det er I med til at understrege, sagde biskoppen blandt andet og opfordrede til tættere kontakt mellem folkekirken og de over 200 migrantmenigheder, der i dag er en levende og voksende del af kirkelivet i Danmark. Samtidig understregede han, at folkekirken som majoritetskirke også har noget at byde på i kraft af sin lange historie, struktur, ressourcer og erfaring med at være

kirke ind i den danske virkelighed. Konkret nævnte biskoppen lokaleudlån, flere møder mellem sognepræster og ledere lokalt samt deling af viden om forholdene for kirken ude i verden som oplagte muligheder for samarbejde.

På konferencen kunne deltagerne vælge mellem workshops om blandt andet sjælesorg og konfliktløsning, foreningslovgivning, hiv/aidsrådgivning og kirkernes tilbud til børn og unge. Flere præster udtrykte bekymring for, om deres menighed magtede at give den kristne tro videre til næste generation, og efterspurgte tilbud fra folkekirken til menighedens børn og unge, der har dansk som førstesprog og ikke føler sig hjemme i foræl-

drenes kirkekultur. Denne konkrete udfordring blev taget op af flere folkekirkepræster.

Blandt deltagerne var der bred enighed om, at migrantmenigheder har brug for at mødes på tværs af sprog, kulturer og kirkeretninger for at udveksle erfaringer med hinanden og styrke kontakten til dansk kirkeliv. Med udgangspunkt i et forslag fra Danske Kirkers Råd om et nationalt forum for migrantkirker vil en arbejdsgruppe komme med udkast til en mulig struktur for fremtidigt samarbejde.

InspirationsDagene var arrangeret i et netværkssamarbejde mellem Danske Kirkers Råd, Apostelkirken Vesterbro, Church of Love, Kirkernes Integrations Tjeneste, International Christian Community og Tværkulturelt Center, der var tovholder. **BMF**

Fotos: BMF

Nattergalens sang

Forfulgt for sin tro

Det siges, at en nattergal ville synge i fangenskab, selv om den vidste, at det ville koste den livet.

Nattergalens sang er titlen på Helen Berhanes selvbiografi, der udkom for to år siden. Her fortælles historien om en ung eritreansk gospelsanger, der nægtede at holde op med at synge i et af verdens mest undertrykkende regimer, hvor regeringen siden 2002 har slået hårdt ned på enhver religionsudøvelse uden for de fire anerkendte trossamfund – den ortodokse, katolske og lutherske kirke samt islam.

Helen Berhane blev arresteret første gang i 2000, da hun en sommeraften under krigen mod nabolandet Etiopien spontant stillede sig op på trappen til den katolske domkirke i hovedstaden Asmara og begyndte at tale til forbipasserende om det kristne budskab og forsoning mellem eritreanere og etiopiere. Senest var hun fængslet uden retssag fra 2004 til 2007 og gentagne gange udsat for tortur. Størstedelen af tiden tilbragte hun i et af Eritreas militærfængsler, hvor fangerne var stuvet sammen i skibsscontainere. Om dagen bagte solen fra en skyfri himmel og gjorde varmen ulidelig. Om natten kunne temperaturen falde til under frysepunktet.

– De gjorde alt for at nedbryde os. Men jeg nægtede at opgive min tro. Gud betyder alt for mig. Mennesker kan hjælpe en tid, men Gud bærer os hele livet, siger Helen Berhane.

Fængsel og tortur

Overtrædelser af menneskerettighederne er hverdagskost for de fem millioner eritreanere i det gamle kulturland på Afrikas Horn, hvor kristendommen blev statsreligion allerede i det fjerde århundrede. Ifølge internationale organisationer er adskillige hundrede kristne og andre religiøse minoriteter de seneste år blevet arresteret, fængslet og udsat for tortur.

– Det er ikke let at tale om de ting, jeg har oplevet. Når jeg fortæller, at jeg blev slået og mishandlet i fængslet, ved danskere ikke, hvad de skal sige. De kender ikke tortur og har svært ved at forstå, at man kan blive forfulgt, fordi man er kristen. Men det er derfor, jeg er her! Det, jeg har oplevet, er ikke unormalt. I mange lande har det en pris at være kristen.

RELIGIØS FORFØLGELSE: Da den eritreanske gospelsanger Helen Berhane kom til Danmark som kvoteflygtning for fire år siden, havde hun tilbragt 32 måneder i en skibscontainer i et af Eritreas berygtede militærfængsler på grund af sin kristne tro. I dag bor den 37-årige kvinde i København og er igen begyndt at give koncerter i ind- og udland.

Skrev sange

Helen Berhane voksede op i trygge rammer i hovedstaden Asmara, hvor forældrene arbejdede som sygeplejersker på et stort hospital. Familien tilhørte den ortodokse kirke, hvor Helen holdt meget af at komme. Hun begyndte tidligt at synge og skrive sange og fortæller, at hun allerede som barn lærte at hente styrke i bønner.

Som 16-årig blev hun gift, men ægteskabet, der var arrangeret af forældrene, holdt ikke og blev opløst efter få år. Da havde hun fået datteren Eva, der i dag er 17 år. Helen afsluttede gymnasiet og købte en skønhedssalon, som hun drev i en årrække, mens hun fortsatte med at synge og fortælle om sin tro – nu også i protestantiske menigheder, der ikke var registreret af myndighederne. Alt fik brat ende, da hun i 2004 blev arresteret under et bibelmøde i et privat hjem kort efter, at hun havde udgivet sin første CD. Først knap tre år senere fik hun

lov at forlade fængslet for at få hospitalsbehandling efter omfattende tortur.

– Mine forældre var meget bekymrede for mig. Det er almindeligt i mit land, at folk kommer i fængsel, men det er ikke almindeligt, at de ser ud, som jeg gjorde, når de kommer ud. Vi vidste, at sikkerhedspolitiet ville hente mig igen, når jeg fik det bedre. Efter to måneder lykkedes det mig at flygte til Sudan, fortæller hun.

Til Danmark

Men også i Sudan blev Helen overvåget og modtog gentagne gange anonyme trusler. Hendes historie var i mellemtiden blevet internationalt kendt, og gennem UNHCR fik Helen og datteren, der efterfølgende var blevet smuglet ud af Eritrea, tilbud om at komme til Danmark.

– Jeg kendte ikke noget til Danmark. Vi blev kørt fra lufthavnen til en lille by på Stevns langt ude på landet. Alt var anderledes – maden, kulturen, sproget og vejret. Vi var de eneste fra Afrika. Der var ingen unge på min datters alder. I de fire år, vi boede på Stevns, havde vi ikke kontakt med danske kristne. Det meste af tiden bad jeg alene. I Eritrea havde jeg altid haft nogen at bede sammen med. Det er godt at bede alene, men det er bedre at bede sammen med andre. Heldigvis fandt jeg en etiopisk menighed i København. I dag har jeg lært en kristen dansk familie at kende, der taler amharisk og ved, hvordan man beder i Afrika. Gud var med mig i fængslet. Han var med mig i Sudan. Han er også med mig i Danmark.

Ved ankomsten til Danmark var Helen meget mærket af torturen og det lange fængselsophold.

– Jeg gik med to krykker, havde lever- og nyreproblemer, hukommelsestab og nedsat syn. I Danmark fik jeg lægebehandling og fysioterapi og kom også på sprogskole. Selv om jeg havde det dårligt, ville jeg ikke sidde derhjemme alene hver dag. Hvis jeg lærte sproget, kunne jeg tale med mennesker. I dag har jeg det meget bedre. Jeg er meget taknemmelig. I fængslet bestemte andre alt i mit liv – hvornår jeg skulle stå op, spise og gå på toilettet. Nu kan jeg tage bad, når jeg har lyst, siger hun med et smil.

– Jeg bærer ikke nag. De vidste ikke, hvad de gjorde. I fængslet bad og sang jeg meget. I dag er jeg ikke bange for noget. Jeg har lært, hvor lidt man behøver for at overleve.

Sidste år blev Helen gift med en eritreansk-amerikaner, der bor i USA. Hvor fremtiden bliver, er endnu ikke afklaret.

– Jeg vil gerne synge og fortælle om min tro i mange lande. Jeg drømmer om en dag at vende tilbage til Eritrea og synge. Selv om jeg har oplevet meget ondt i mit land, elsker jeg stadig mit folk.

BMF

* Helen Berhane with Emma Newrick:
Song of the Nightingale - Authentic Media 2009

Tvær- KultuRElt CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 Kbh. Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Giro 7707231 (korttype 01)
Netbank: Reg.nr. 9541 Kontonr. 7707231

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood
Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup

Regnskabsfører: Ilse Due
Aidskonsulent: Ravi Chandran

Medlemsorganisationer og –menigheder:
Organisationer: Dansk Etiopier Mission
Indre Mission · Luthersk Mission

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brødremenighedens Danske Mission

Menigheder m.fl.: Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg
Apostelkirken, København • Avdørelse Kirke • Bellahøj Kirke • Bethlehemskirken, København • Bistrup Kirke • Borris Kirke • Brovst Kirke
Brønderslev Kirke • Budding Kirke • Christians Kirke, Århus • Christianskirken, Fredericia • Christians-kirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egvad Sogn • Eliaskirken, København • Emdrup Kirke, København • Emmauskirken, København
Enghave Kirke, København • Fakse Kirke • Fjellstervang Kirke
Fredens-Nazaret Sogn, København • Frederikssund Kirke • Garnisonsskirken, København • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød
Haderslev Domsogn • Hadsund Kirke • Hannerup Kirke, Fredericia
Haraldskirken, Gladsaxe • Harrikslev-Albæk-Støvring Sogn • Hasle Kirke, Århus • Haslev Kirke • Helligåndskirken, Århus • Helligåndskirken/Natlikirken, Kbh. • Hemmet Kirke • Hendriksholm Kirke, Rødovre
Herlev Kirke • Herstedøster Kirke • Hillerød Sogn • Hillested-Skorringe
Pastorat • Hirtshals Kirke • Holstebro Kirke • Houkær Kirke • Husum-vold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse
Højelse Sogn • International Church of Copenhagen • Jakobskirken, Roskilde • Jesuskirken, Valby • Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby Sogn • Kildebrønde Sogn, Greve
Kingo-Samuel sogn, København • Korsvejskirken, Kastrup • Kristrup Kirke • Kvaglund Kirke, Esbjerg • Lemvig-Heldum Sogn • Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby
Lundehus Kirke • Lyng Kirke, Fredericia • Løsning-Korning Sognekalid
Møllevangskirken, Århus • Mårup Sogn • Nathanaels Kirke, København
Nexo Kirke • Nyvang Sogn, Kalundborg • Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro • Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro Kirke • Præstebro Menighedspleje, Herlev
Rindum Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre • Rødovre Kirke • Rønne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia • Sct. Nicolai Kirke, Aabenraa • Sct. Pauls Kirke, København • Sct. Pauls Kirke, Århus • Silkeborg Kirke • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke • Smørum Kirke • Snebjerg Kirke
Solvang Kirke, København • Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sundkirken, Amager • Sundby Sogn • Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbro Kirke, Horsens • Tersløse Menighedsråd • Timotheuskirken, Valby • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tveje Merløse Sogn
Tyrstrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Utterslev Kirke, København • Vang Kirke, Thisted • Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke, Kbn. • Vildbjerg Kirke • Vind Sogn • Vindinge Sogn • Vodskov Kirke • Vor Frue Kirke, København • Vor Frelzers Sogn, Chr.havn
Værlose Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted Sogn • Aaby Kirke, Aabybro • Ågerup Kirke • Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift • Folkekirkens Tværkulturelle Samarbejde i Odense • Mødestedet - Kirkens Indvandrerarbejde
på Vesterbro • Mødested Amager

Associerede medlemmer: Bethel World Mission Church • Chinese Church in Copenhagen • Church of Love Denmark (iransk) • Church on the Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Løgstør • Gospel Church International, København • Harald's Asian Christian Fellowship, Søborg
Hellig Savor Ortodokse menighed, Kbh • PERKI/Indonesisk Kristent Fællesskab • International Christian Community • Int. Evang. Kirke, Skanderborg • Kalejdoskop (Frelsens Hær), Kbh. • Mar Mari's Assyriske Menighed, Århus • Narrow Gate Church, København • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense • St. Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark • Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Tidl. lærer Aase Birk Nissen (næstformand) • Agronom Tesfu Ghebru • Sognepræst Inge With Johannesen • Arkitekt Jørgen Engell-Kofoed • Tværkulturel konsulent/hjælpepræst Daniel Ettrup Larsen • Tidl. hjemmehjælper Gurli Rasmussen • Tidl. chefkonsulent George Thomas

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel sognemedhjælper Elizabeth Padillo Olesen
Sats og repro: minigrafisk
Tryk: Morsø Folkeblad og Bogtrykkeri A/S
Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.
Næste nummer udkommer den 30. november 2011.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage **Nyt på tværs**
fremover og betale **FRIVILLIGT**
ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 3 – august 2011